

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **Multitrans CZ, s. r. o.**, se sídlem areál Synthesia, Pardubice, zastoupené Mgr. Monikou Ipserovou, advokátkou se sídlem Sladkovského 505, Pardubice, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Hradci Králové**, se sídlem Horova 17, Hradec Králové, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 8. 2009, č. j. 31 Ca 42/2009 - 28, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e n e v y h o v u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného o zamítnutí jeho odvolání proti rozhodnutím Finančního úřadu v Pardubicích – dodatečným platebním výměrům na daň z přidané hodnoty. Těmi byla stěžovateli dodatečně vyměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období květen a červen 2005 v celkové výši 174 908 Kč. Současně stěžovatel navrhuje, aby soud kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

Stěžovatel ve prospěch návrhu na přiznání odkladného účinku odkazuje na své argumenty směřující k závěru o důvodnosti kasační stížnosti ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a bez bližší konkretizace dále dodává, že by mu v důsledku výkonu rozhodnutí žalovaného vznikla nenahraditelná újma, neboť by v takové situaci byla ohrožena jeho platební schopnost a tedy i samotná existence. Stěžovatel též uvádí, že se přiznání odkladného účinku nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Z citovaných ustanovení je zcela zřejmé, že pouhá skutečnost, že stěžovatel v daném případě shledává existenci některého z kasačních důvodů není relevantní pro posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku. Rozhodující je, zda jsou v dané věci naplněny zákonné

předpoklady ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., a to bez ohledu na to, zda je napadené rozhodnutí skutečně stíženo nezákonností či jinou vadou ve smyslu § 103 s. ř. s., neboť rozhodnutí o odkladném účinku je svou povahou rozhodnutím toliko předběžným, jemuž nepředchází meritorní posouzení věci soudem (k tomu srov. např. usnesení zdejšího soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, dostupné na www.nssoud.cz).

Pokud jde o splnění podmínek podle § 73 odst. 2 s. ř. s., stěžovatel v kasační stížnosti pouze obecně naznačuje, že by v případě výkonu rozhodnutí žalovaného byl vystaven ekonomickým problémům způsobilým ohrožit jeho existenci. Ve prospěch tohoto tvrzení však neuvádí žádné důkazy.

Nejvyšší správní soud k tomu připomíná, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, je vyhrazena pouze výjimečným situacím, v nichž by s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele mohly výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí vést k velmi závažným a nevratným následkům. Z toho důvodu je především věcí konkrétního stěžovatele, aby svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podepřel dostatečnými důkazy a argumenty.

Nejvyšší správní soud proto při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku vycházel ze skutečností zjištěných ze spisu krajského soudu a ze správního spisu, přičemž vzal v úvahu výši předmětné částky v porovnání s poměry stěžovatele zjištěnými z běžně dostupných zdrojů. Již výše bylo uvedeno, že stěžovateli byla prvoinstančními správními rozhodnutími dodatečně vyměřena daň z přidané hodnoty za dvě po sobě jdoucí zdaňovací období v celkové výši 174 908 Kč. Z výpisu z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Hradci Králové, oddíl C, vložka 15814 (dostupný na www.justice.cz) bylo zjištěno, že stěžovatel je obchodní společností s ručením omezeným s plně splaceným základním kapitálem ve výši 1 000 000 Kč. Na svých webových stránkách (www.multitrans.cz) pak sám stěžovatel uvádí: „*hlavní náplní naší společnosti je poskytování komplexních logistických služeb (...) organizujeme přepravy zboží po celém světě. Přemístění Vašeho zboží zajišťujeme převážně pomocí silniční, železniční, námořní a letecké dopravy*“ . Z webové prezentace stěžovatele je rovněž patrné, že má v České republice několik poboček.

Na základě shora uvedených skutečností nelze mít bez dalšího za to, že by případné obtíže stěžovatele v důsledku výkonu rozhodnutí žalovaného a s tím související povinnosti zaplatit předmětnou částku, dosáhly intenzity odpovídající vzniku nenahraditelné újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

Proto Nejvyšší správní soud návrhu na přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti nevyhověl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. listopadu 2009

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu